

83. Lov om forlængelse af lov om priser m. v. (Minister for handel, industri og søfart *Rytter*). [A. sp. 6071. — C. sp. 2293 og 2361].

Fremsat i *folketinget* $13/5$ (F. sp. 4210). 1. beh. $21/5$ (F. sp. 4596). Partiernes ordførere: Lars P. Jensen, Anker Lau, Weikop, Rager, Tholstrup og Petra Petersen. Henvist til det tidligere nedsatte udvalg angående prisloven (se nr. 81). Betænkning (B. sp. 2225) afgivet $26/5$. (Ordfører: Weikop). 2. beh. $28/5$ (F. sp. 4821). 3. beh. $28/5$ (F. sp. 4877). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $29/5$ (L. sp. 1326). Partiernes ordførere: Marinus Larsen, Villemoes, H. K. Sørensen, P. N. Petersen (Røjle) og Steffensen. 2. beh. $29/5$ (L. sp. 1391). 3. beh. $29/5$ (L. sp. 1400). *Loven stadfæstet 30. maj 1952*. (Lovt. nr. 191).

Loven går ud på, at prisloven af 28. november 1942 med senere ændringer forbliver i kraft fra 1. juni 1952, da den sidst vedtagne forlængelseslov udløb (jfr. nærmest foregående sag), til *15. november 1952*.

Ved fremsættelsen af lovforslaget, der gennemførtes uændret på rigsdagen, anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Lov om priser m. v. blev senest ved lov nr. 150 af 28. april 1952 forlænget indtil udgangen af maj 1952. Der har været ført forhandlinger med det nedsatte folketingsudvalg angående prisloven, og herunder har jeg bl. a. gjort rede for *den internationale prisudvikling* og påpeget, at prisbølgen kulminerede i foråret 1951, hvorefter priserne på de fleste vigtige råvarer har været vigende, i de sidste måneder endog tildels stærkt faldende.

Situationen i dag er således en hel anden end den, der forelå, dengang man i efteråret 1950 skulle tage stilling til prislovens forlængelse og i tilslutning til priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober 1950 enedes om den fortolkning af prislovens § 13, at bestemmelsen ville benyttes til i fornødent omfang at sikre, at prisfastsættelser indenfor erhvervsområder, hvor der var fare for væsentlige ekstraordinære pristigninger, skete på grundlag af omkostningerne ved indkøb og rimelig avance, idet man herved gik ud fra, at den betingelse for anvendelsen af lovens § 13, at konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom til at sikre fri prisdannelse, måtte siges at være opfyldt i de omtalte tilfælde af ekstraordinære pristigninger.

Som nævnt har *prisudviklingen nu helt skiftet karakter*, og samtidig har virkningerne af den førte økonomiske politik gjort sig gældende. *Forsyningsforholdene har bedret sig betydeligt*, og